

Toldtarifferne i Forbindelse med Godskjendelse af Traktaten. Og det Spørgsmaal, som da først reiser sig, maa da ganske sikkert blive dette, som jeg derfor maa nærmere ind paa, om Traktaten i og for sig egner sig til at vedtages. Thi det vil jo være klart, at dersom man kommer til det Resultat, at Traktaten i og for sig er af en saadan Bestaafenhed, at der er overveiende Grund til ikke at godkjenne den, saa bliver de øvrige Spørgsmaal overflødige. Jeg skal ikke her gjentage, hvad der er sagt baade ved tidligere Leiligheder og ved Traktatens 1ste Behandling her i Salen samt i Mindretallets Betænkning om Forholdet mellem de Fordele, Traktaten byder os, og de Byrder, den paalægger os. Kun skal jeg bemærke, at naar den ærede Ordfører accentuerede, at Mindretallet selv indrømmer Flertallet, at de sikke Fordele kun ere ringe, er der af dette lagt bestemt Eftertryk paa de sikke Fordele. Sagen er netop den, at Hovedfordelene skulde vise sig i en forøget Virksomhed paa vor Skibsfarts og Handels Omraade, som umulig kan dokumenteres forud. Jeg skal derfor ogsaa i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad der er fremkommen under tidligere Forhandlinger, og særlig til, hvad der er fremkommet fra Handelsstandens Side i dens forskjellige Udtalelser og Henvendelser til Rigsdagen; thi jeg tror, at det er den, som bedst formaar at bedømme, om Traktaten i Fremtiden vil bringe os nogen væsentlig Fordel. Jeg skal heller ikke følge den ærede Ordfører i hans Undersøgelser af, hvorvidt Forhandlingerne fra vor Regjerings Side ere bleven førte godt eller daarligt, allerede af den Grund, at jeg tror, det er overmaade vanskeligt for dem, der kun læse Beretningerne om disse Forhandlinger, at fælde en virkelig afgjørende og begrundet Dom. Det er, selv om man faar en udførlig Fremstilling af de førte Forhandlinger, saa vanskeligt at vide, om der mulig kunde være opnaaet noget Mere paa den ene eller den anden Side, hvilke forskjellige Hensyn der har gjort deres Indflydelse gjældende og forhindret, at der i den ene eller den anden Retning er blevet præsteret Mere fra Regjeringens Side, at jeg allerede af disse Grunde ikke skal komme ind derpaa, saa meget mindre som jeg aldeles ikke betragter det som min særlige Opgave her at forsvare Regjeringens Færd. Jeg tror ikke, at det er besøiet, naar den ærede Ordfører udtalte overfor mig, at jeg kun var i Stand til at se — jeg veed ikke, om han sagde denne Sag eller Sagerne overhovedet — fra Regjeringens Standpunkt og med Regjeringens Dine. Jeg tror dog,

at jeg ingenlunde betragter Sagerne fra dette Synspunkt, til at vise, at jeg indtog et fra Regjeringens forskjelligt Standpunkt. Da jeg imidlertid gaar ud fra, at den høitærede Conscilspræsident, som her er tilstede, selv vil udtale sig om Forhandlingerne for saa vidt han finder det fornødent, finder jeg ingen Anledning til at gaa dybere ind derpaa. Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke kan erkjende, at den ærede Ordførers Udtalelse paa noget Punkt har afkræftet, hvad Mindretallet derom har udtalt i Betænkningen — et enkelt Punkt deraf skal jeg nu strax komme tilbage til. Det, der for Øieblikket forekommer mig at være det praktiske Spørgsmaal, er ikke dette, om Regjeringen kunde have udrettet noget Mere eller noget Mindre, om noget Bedre kunde være udrettet, men simpelthen Spørgsmaalet: Hvorledes foreligger Sagen nu? og: Er Traktaten i og for sig egnet til Godskjendelse? Men jeg kan dog ikke lade være lidt nærmere at betragte de gjensidige Indrømmelser, som i saa Henseende ere gjorte, især efter den Foranledning, som den ærede Ordfører i Dag har givet mig til nærmere at komme ind derpaa. Jeg tror da først at kunne slaa fast som noget i Virkeligheden Ubestrideligt, at vi, saaledes som Forholdene nu ere, umulig kunde have naaet videre gaaende Fordele end dem, som ere opnaaede. For Søfartstraktatens Vedkommende er der opnaaet den Indrømmelse, at danske Skibe nyde samme Behandling som spanske Skibe — videre kan man da ikke komme. Og paa Handelstraktatens Omraade indrømmes der Danmark den samme Stilling som de mest begunstigede Nationer. Jeg tror ikke, det var muligt at komme videre. Den ærede Ordfører mente nu, at det var et meget svagt Punkt i vor og Regjeringens Stilling, og at der burde være opnaaet specielle Indrømmelser til Danmark. Jeg veed ikke, paa hvilke Punkter dette skulde være opnaaet. Det vilde dog se noget besynderligt ud, om vi kom og forlangte, at Spanien af Hensyn til os skulde gjøre særlige Tarifindrømmelser med Hensyn til Varer, som vi faktisk ikke havde indført i Landet, og det er notorisk — det fremhævede den ærede Ordfører selv — at vor hidtidige Indførsel til Spanien indskrænker sig til Siff. Hvis vi havde indladt os paa nu at stille Fordringer ogsaa paa andre Omraader af Hensyn til mulig fremtidig Udførsel, Indrømmelser med Hensyn til Varer, som det var tænkeligt, at vi i Fremtiden kunde komme til at indføre i Spanien, saa tror jeg, det maatte erkjendes, at saadanne Fordringer af os nødvendigvis vilde have fremkaldt modsvarende Fordringer fra Spanien og ført til, at vi maatte gjøre yderligere Indrømmelser, end der allerede var